

«Man kommer til et litt mer ordentlig arbeidsliv enn det man først tenkte, kanskje»

Peter Dannevig intervjuer Hans Petter

Hans Petter jobber som servicemedarbeider i Bodo Rådhus. Han står i servicetorget og hilser på alle som kommer inn. Vi får høre at nå hilser alle på hverandre i hele rådhuset. Det har altså skjedd noe positivt på arbeidsplassen etter Hans Petter begynte i jobben. Han er rett og slett en ressursperson i Bodo Rådhus.

Hans Petter i Bodø Rådhus. Foto: Peter Dannevig

Peter: Det jeg tenkte vi kunne ta først, er dette med arbeidsoppgavene du har.

Hans Petter: Jeg starter med å gå over kjøkkenet, og så sveipe over hvis det er skittent. Så går jeg gjennom alle møterommene her nede i første (etasje), og så tar jeg imot kunder og hjelper dem med registrering og sånn. Etter det går jeg opp til kantina halv elleve. Der går jeg gjennom alle de seks etasjene og rydder. Kaffekopper og fat og diverse. Bestikk, hvis det trengs. Torsdager henter jeg inn tomflasker i alle etasjene. Det er ganske mye av. Etter lunsj går jeg ned til service-torget igjen og ekspederer kunder og går gjennom møterommene på nytt. Ser at det ser greit ut, fjerner kopper fra dem hvis det står der. Jeg bruker en tralle med tre etasjer, men det er gjerne bare to etasjer som er i bruk.

Peter: Ja. Så det er ganske mange forskjellige oppgaver.

Hans Petter: Ja, det er godt med litt variasjon i hverdagen.

Peter: Ja, for da får du liksom rørt på deg og vært rundt og møtt på mange folk.

Hans Petter: En aktiv dag, som jeg liker å kalle det.

Peter: Hva sier folk når du kommer rundt?

Hans Petter: De sier gjerne hei og at jeg gjør en god jobb, og at de er veldig fornøyde med at det blir rydda. Og hvis de får gjester på besøk, at det ser ordentlig ut.

Peter: Hvordan synes du det er å gjøre de oppgavene?

Hans Petter viser Ronaldo feiringen. Foto: Peter Dannevig

Hans Petter: Jeg synes det er veldig greit.

Peter: Hva er det du hjelper besøkende med da?

Hans Petter: Gjerne sånn hvis de trenger hjelp med registrering, og hvis de lurer på hvem de har møte med. De fleste er jo veldig gode på det digitale. Så har du jo de litt eldre som kanskje ikke er like digitale. Jeg hjelper dem med å registrere seg inn, og så kommer de gjerne først bort til disken og spør. Jeg selger parkeringskort og sånn, det er en veldig kul oppgave. Og så hjelper jeg til med folk som får parkeringsbøter. Da sender jeg melding til de som jobber på parkering oppe i tredje etasje, om de kan komme og bistå. Så sender jeg inn saksnummeret til dem på hva det gjelder for noe.

Peter: Men hvordan er de som kommer, er de hissige og sure og gretne, eller hvordan er de?

Hans Petter: De er veldig ok å ha med å gjøre. De prøver gjerne å forklare situasjonen, og det har man gjerne en viss forståelse for, at sånt (feilparkering) kan forekomme.

Peter: Hvordan var det du hørte om denne jobben?

Hans Petter: Jeg så det på nettet.

Peter: Og hva tenkte du når du så den?

Hans Petter: Dette vil jeg, dette skal jeg gjerne på for å få.

Peter: Hvordan synes du det var å være på intervju?

Hans Petter: Det var litt mer profesjonelt òg, merket jeg. Jeg var ganske spent.

Peter: Var det noe du gjorde for å forberede deg, noe spesielt?

Hans Petter: Jeg satt i noen dager, gikk for meg selv i speilet og presenterte meg selv. Det er en veldig bra teknikk jeg har gjort.

Peter: Ok, du øver deg med deg selv, og ser det for deg hvordan det skal være. Og da når det kom, hvordan synes du det gikk?

Hans Petter: Det ble litt sånn som jeg så for meg egentlig.

Peter: Syntes du at du fikk sagt det du ville?

Hans Petter: Ja. Dagen etter intervjuet var jeg her på omvisning, og da tenkte jeg at dette her er rett arbeidsplass.

Peter: Så fikk du en telefon. Hva var din første reaksjon?

Hans Petter: «Suuu!» – den Ronaldo-feiringen (ler). Da skjønnte alle på gamlejobben at jeg hadde fått ny jobb.

Peter: Og hva sa de da du hadde fått jobben?

Hans Petter: De syntes jo det var dumt at jeg dro, men de hadde jo forståelse for at jeg var lei. Da hadde jeg vært der i elleve og et halvt år. Jeg var ganske klar for nye oppgaver.

Peter: Har du noe kontakt med noen av dem fortsatt?

Hans Petter: Noen av dem har jeg veldig god kontakt med.

Peter: Og når du begynte i jobben her i Rådhuset, hvordan var det i forhold til det du hadde sett for deg?

Hans Petter: Jeg merket at jeg ble mer sliten etter en arbeidsdag. Her går det i litt raskere tempo enn i den forrige jobben jeg var i. Men nå er det jo blitt den nye hverdagen.

Peter: Var det noe du trengte å få tilrettelagt da du begynte i jobben?

Hans Petter: I begynnelsen hadde jeg med en (kollega) når jeg gikk og ryddet, og så etter noen uker gikk det på «repeat».

Peter: Følte du at du ble godt ivaretatt som ny i jobben?

Hans Petter: Ja. Jeg føler at de er ganske flinke til å inkludere her. Jeg er med på noe som heter ung ansatt, der er det nesten hver helg at man finner på noe sosialt etter jobb. Så det er et veldig fint tiltak. De er veldig nøye på den inkluderingsbiten, merker jeg.

Peter: Hva er det du liker å drive med på fritida?

Hans Petter: På fritida liker jeg å gå på konserter, og så liker jeg å trene og være med venner.

Peter: Hva slags musikk er det du liker å gå på konserter, da?

Hans Petter: Mye forskjellig. Jeg er veldig glad i hiphop. I desember var jeg på Tungtvann-konsert. Da hadde de vel 25-årsjubileum. Jeg skal på Bryan Adams i sommer, i Nordlandshallen her i Bodø. Og så Parkenfestivalen i august. Og så liker jeg å gå på fotballkamper.

Interjuer: Er det noen spesiell type trening du driver med?

Hans Petter: Litt intervall og litt styrketrening. Jeg liker å springe på tredemølle. Det er veldig gøy.

Peter: Ja, og du har en jobb der du står en del og går og sånn.

Hans Petter: Ja, så det er kjekt å kunne dra og trene litt. Du blir fort ganske stiv etter det hvis man sitter mye. Så det er kjekt med oppgaver der jeg sitter lite i ro, egentlig.

Peter: Hvor er det du bor?

Hans Petter: I Rønвика. Der har jeg bodd i snart tolv år, blir det vel til jul.

Peter: Leier du eller eier du?

Hans Petter og fadder Torill i servicetorget i Bodø Rådhus. Foto: Peter Dannevig

Hans Petter: Jeg eier den.

Peter: Så du har bolig og fast jobb.
Det er ikke dumt.

Hans Petter: Det er jo drømmelivet.

Peter: Hva vil du si til arbeidsgivere som tenker og lurer på om dette (Helt Med) kan være noe?

Hans Petter: Jeg mener at de burde vise forståelse, at her trengs det folk. Og selv de som kanskje faller utenfor, kan bidra minst like mye. Søkere òg, de vil jeg virkelig anbefale Helt Med til. Man merker at man kommer til litt mer ordentlig arbeidsliv enn det man første tenkte, kanskje.